

Radikal Sevgi Kitabı

İnsanları mutlu edecek tek vasıta, onları birbirlerine yaklaştırarak, onlara birbirlerini sevdirecek, karşılıklı maddi ve manevi ihtiyaçlarını karşılamaya yarayan hareket ve enerjidir.

H. Atatürk

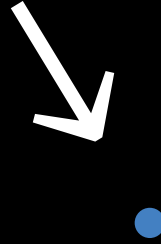
“Kin tutmak bize yakışmaz.
Kardeşçe yaşayacağız.
Kol kola, omuz omuza
mücadele edeceğiz.
Açlığa yoksulluğa karşı
demokrasi çitasını
yükseltmek için
çalışacağız.”

KEMAL KILIÇDAROĞLU
CUMHURİYET HALK PARTİSİ GENEL BAŞKANI

Sonsuz uzay boşluğunda
minicik bir gezegende
hayat var...

*Ama bu
gezegende de
hep kavga
var...*

SENEN
NEFRET EDİYORUM

EN İYİ PARTİ BENİM

BEN İYİSİ YOK

HEPİNİZİ
GEÇECEĞİM

SEN KİMSİN

BEN İYİYİM
HERKES KÖTÜ

*Dünya ne zaman
bu kadar sevgisiz oldu?*

Neyi paylaşamıyoruz?

Radikal Sevgi Kitabı

<i>Radikal sevgi nedir?</i>	20
<i>Siyasetsiz seçmen kimdir?</i>	22
<i>Din sevgi demek</i>	24
<i>Çağımızın hastalığı kin</i>	25
<i>Kamplaşma</i>	27
<i>Nelerden kaçınmalıyız?</i>	29
1- <i>Kibir</i>	29
2- <i>Alaycılık</i>	32
3- <i>Yüksek siyaset</i>	34
4- <i>Telaş</i>	36
<i>Nasıl seçim kampanyası yapılır?</i>	37
1- <i>Dolduruşa gelmeyin, tartışmaya girmeyin</i>	38
2- <i>Kavramsal konuşmayın, somut konuşun</i>	39
3- <i>Kendinizi iyi tanıttın</i>	40
4- <i>Az konuşun, çok dinleyin</i>	42
5- <i>Hakaret etmeyin</i>	43
6- <i>Laf Sokmayın</i>	44
7- <i>Kürsüde gibi konuşmayın, parmak sallamayın</i>	44
8- <i>"Her şeyi" bilmeyin</i>	45
9- <i>Yüzünüz gülsün</i>	46
10- <i>Halk Partisi'nde olduğunuzu unutmayın</i>	47
<i>CHP'nin en büyük gücü seçmeni</i>	48
<i>Ekonomik krize karşı nasıl tavır almalıyız?</i>	49
<i>Dikkat! Muhalefet esnafı</i>	50
<i>Sosyal medya bazen çok tehlikeli olabilir</i>	51

Önsöz

Elinizdeki bu kitap parti programı veya seçim bildirgesi kitabı değil.

Bu kitap genellikle küçümsediğimiz, sürekli tekrarlayarak ucuzlaştırdığımız yüce bir kavramla ilgili: "Sevgi"

Seçimi kazanmak için kolay kısmı, mühim olan kalpleri kazanmak. Kalpler kazanınca, oylar zaten kazanılıyor. Ben buna yaşadığım şehirde bizzat tanık olmuş bir kişiyim.

Ordulu bir Anadolu çocuğuyum, babam fırıncı. Çocukluğum ve gençliğim Ordu'nun dağlarında, köylerinde gezmekle geçti. Balıkçılar, ormancılar, fındıkçılar arasında büyüdüm.

Ve bu insanlar içinde ne bilge amcalar, ne ermiş teyzeler tanıdım, çoğu okuma yazma bilmez.

Kışın acından ölse bile emanet bıraktığın pirinçten bir avuç pişirmeyecek kadar namuslu köylüler tanıdım; genellikle bizim partiye oy vermezler. Bunun için onları hiç suçlamadım, hep "Acaba niye böyle?" diye düşündüm.

Biz dağ taş memleket dolaşırken, bu insanları hiç görmemiş, hiç tanımamış bazı ukalalar, bu köylülere "makarnacı, rüşvetçi" diye hakaret ediyordu. Çalışmaktan kafasını kaşıyacak vakit bulamayan işçilere, köylülere "göbeğini kaşıyan adam" bile dediler. Tanımamak, bilmemek, ötekileştirmek en büyük hastalık oldu. Bir yerde yanlış vardı ama neredeydi?

Çocukluğumu anımsıyorum. O zamanlar Karadeniz'de aslanlar gibi devrimci abiler ablalar görürdük. Bazıları işkence tezgahlarında, sürgünlerde can verdi. Bu devrimcilerin büyük kısmı dağlara taşlara Kara Oğlan yazan nesildendi.

Devrimcilerle halk arasında dil farkı yoktu, herkes aynı dili konuşuyordu. Sonra ne oldu, bilmiyoruz. O güzel insanlar, o güzel atlar hikayesi belki de.

Şimdi hepimizin elinde bir cep telefonu, gecemiz gündüzümüz birbirine karıştı. Bu ülkenin insanları yan yana yürürken, aynı toplu taşıma araçlarında beraber seyahat ederken bile birbiriyle konuşmaz oldu. Bölündük, bölündük, bölündük... Öyle ikiye üçe değil, neredeyse 82 milyona bölündük. Akıl almaz bir bireysellik pompalamasıyla her birimiz birbirimizden ayrı düştük. Kardeş kardeşi sevmez oldu. Biz bireyselliğe hapsoldükça, bizim yalnız hissetmemizden nemalanan kapitalizm kazandı. Eksikliklerimizi borçla kapatmaya çalıştıkça daha borçlandık. Borçlandıkça daha sevgisiz, daha güvensiz insanlar haline geldik.

Medeniyetlerin doğduğu kadim topraklardayız; hepimiz gelir geçeriz, bu toprakların bilgeliği kolay kolay geçmez. Her şeyimizi alsalar bile bu binlerce yıllık demimizi alamazlar. Dedelerimizin öğütleri, ninelerimizin dualarını unutturamazlar.

Türkçe, Kürtçe, Lazca, Gürcüce, Arapça, İngilizce konuşabiliriz ama en önemlisi “İnsanca” konuşmak.

Telefonlarımızı kapayıp, yüreklerimizi açalım.

82 milyon kardeşimizi gönül gözüyle görmeye başladıkça, ne zengin, ne büyük, ne ulu bir ülkenin çocukları olduğumuzu daha iyi anlayacağız.

Eski bir CHP’linin söylediği gibi:
Devrimcilik bundan başka ne olabilir ki?

Seyit Torun
CHP Yerel Yönetimlerden Sorumlu
Genel Başkan Yardımcısı

Radikal sevgi nedir?

Kardeşin kardeşi sevmesi kolaydır ve doğaldır. İnsanlar birbirini severlerse arkadaş olurlar, yoldaş olurlar. İki kişi birbirini sevince, bu sevgi bazen ömür boyu sürer.

Bildiğimiz “sevgi” kalbimizde açan bir kır çiçeğidir. Kendiliğinden başlar ve insana bahar coşkusu verir.

Ama maalesef bu dünyaya çok uzun süredir kin tohumları atılıyor. Ülkeler kin tüccarları tarafından kine boğuluyor. Kapitalizm birbirimizi sevmemizi değil, birbirimizden korkmamızı, birbirimizi kıskanmamızı ve birbirimizle yarışmamızı istiyor. Sevgiyi bile yarıştıyorlar, sevgiden bile kıskançlık üretiyorlar, bu onların işi.

Kısacası dünya doğal şekliyle dönmüyor. Kapitalizmin ve kin tüccarlarının hırslarıyla sadece havamız, suyumuz değil, ruhumuz da kirleniyor.

Bu kirle mücadele etmek için sadece “sevmek” yetmez. “Radikal biçimde sevmek” gerekir.

Biz buna radikal sevgi diyoruz.

***Radikal sevgi güçlü
olmak zorundadır.
Birlikten güç doğar.
El ele vermiş,
birbirini seven bir halk
kin tüccarlarının
korkulu rüyasıdır.***

Radikal sevgiyi, normal sevgiden ayıran temel fark, sizi seveni değil, sevmeyeni de sevmek.

Normalde gayet güzel anlaşacağınız bir delikanlı, parti standınıza gelip size sataşabilir. Ne yapacağız? Onun istediği gibi kavgaya mı gireceğiz,

yoksa bizim istediğimiz gibi sevgi mi kazanacak?

İşte en büyük mücadele budur, en zor iş de budur.

Normal sevgi hemen yansır, radikal sevgi kolay yansımaz.
Bu nedenle sabır gerektirir, tekrar gerektirir.

Karşınızdaki kişi size veya saygı duyduklarınıza karşı kaba hareketler yapabilir. Sabrederek o kişiyle sohbet etmeyi deneyin. Bir süre sonra her şeyin değiştiğini göreceksiniz.

Radikal sevgi güçlü olmak zorundadır. Birlikten güç doğar. El ele vermiş, birbirini seven bir halk kin tüccarlarının korkulu rüyasıdır.

**“Radikal sevgi”
çiçek böcek edebiyatı
değil, kolay bir iş de değil;
belki de en zor iş.**

Bu nedenle artık oyunu kinciler kurmayacak, biz kuracağız.

Sevginin diliyle konuşacağız. Asla kışkırtmalara kapılmayacağız.

Biri sizi hakaretlerle veya yalanlarla kışkırtmaya çalışabilir. Bunda şaşırarak bir şey yok. Hakaret ve yalan zaten kışkırtıcının en büyük silahıdır.

Hakarete hakaretle, yalana yalanla karşılık vererek başarılı olamayız. Aksine kin tüccarlarını daha güçlendiririz.

Siyasetsiz seçmen kimdir?

Siyasetsiz seçmen, siyasi ayrımlara göre değil, hizmete göre oy veren seçmen. Yani aslında siyasi bir kararı var ama bu kararı partilerin yaptığı düz siyasi söylemlere bakarak almıyor.

İnsanları şu partili, bu partili diye ayırmak yanıltıcı olabilir.

Birbirine zıt partilere oy veren iki seçmen, kanser teşhisi aldıklarında aynı hastanede birbirlerine dua ederek tedavi olurlar.

Siyaset insanları ayırır ama aslında insanların siyaset dışında çok fazla ortak yanı vardır.

İnsanları şu partili, bu partili diye ayırmak yanıltıcıdır.

Karanlık bir sokakta yürürken AKP'li veya İyi Partili fark etmez, tüm kadınlar endişe duyar.

Ders çalışan bir genç için parti ayrımının önemi yoktur.

MHP'li ve HDP'li iki genç, aynı tekstil atölyesinde, aynı gürültü içinde ekmek parası için beraberce çalışır.

İster Saadet Partili olun, ister Türkiye Komünist Partili; bahar gelince yüreğinize aynı sevinç dolar.

Farklılıklarımız bir renk olarak kaldığı sürece kıymetli; bizi birbirimize düşürdüğü sürece zararlı.

Siyasi ayrımları bir yana bırakırsak, siyasetsez seçmene daha rahat ulaşırız.

Siyasetsez seçmen, siyasi ayrımlara göre değil, hizmete göre oy veren seçmendir.

Siyasetsez seçmen, kararsız seçmen değildir, aksine kararlı biçimde oy verir.

Bu seçmenin bir kısmı genel seçimde A partisine, yerel seçimde B partisine oy verebilir ve bu değişiklik o bölgedeki

seçim sonuçlarını değiştirebilir. Bunun o kadar çok örneği var ki.

Bazıları “yüzer gezer” seçmen der. Siyasetsez seçmen seçim dönemlerinde gemiyi terk edip yüzmeye başlar ama hangi gemi güven veriyorsa oraya gider. Eğer biz mantıklı konuşmazsak, hele de seçimin son haftalarında tuhaf fevri açıklamalar yaparsak, siyasetsez seçmen geriye yüzer ve atladığı gemiye tekrar biner. Yazık ki bunun da örneği çok tarihimizde.

Bir bakıma her şey siyasidir: Siyasetsez olmak bile. Siyasetsez seçmeni anlamaya çalışırken aslında siyasi bir faaliyet yaparız. Onlara bildik siyasi kalıplar dışında bir dille seslenirken yaptığımız şey, aslında siyasal iletişimdir.

Farklılıklarımız çok ama ortaklıklarımız daha çok. Kadın olmak, genç olmak, engelli olmak, esnaf olmak gibi dev ortak paydalarda, siyaset ayrımı yapmadan bir araya geldikçe, memleketimiz için çok yararlı seçim sonuçları alacağız.

Din sevgi demek...

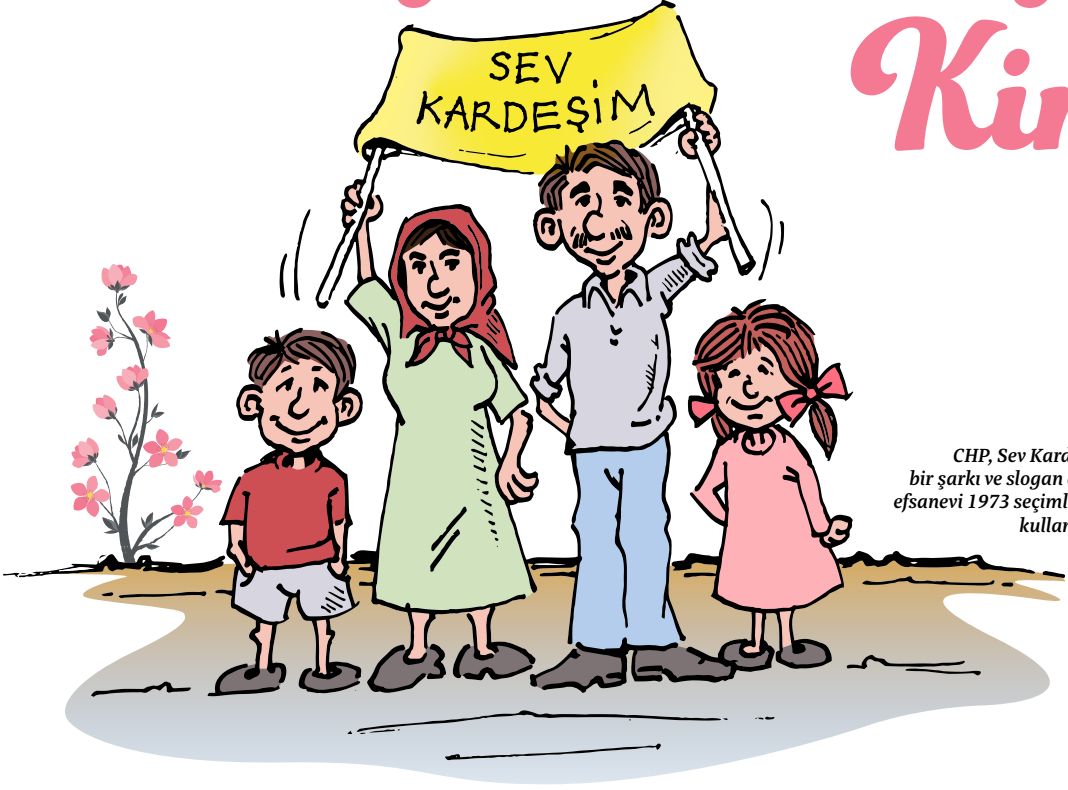
Din sevgi demektir. Dine saygı insana saygıdır.

Bir mümin günde en az yüz kez besmele çeker, yani “Bismillahirrahmanirrahim” der. Besmelenin Türkçesi: “Esirgeyen ve bağışlayan Allah’ın adıyla” demektir.

Esirgemek ve bağışlamak insanı yüceltir ve Allah’a yaklaştırır. Din de bizden bunu ister.

Çağımızın hastalığı: *Kin*

CHP, *Sev Kardeşim*'i bir şarkı ve slogan olarak efsanevi 1973 seçimlerinde kullanmıştı.

Kıskançlık miyoptur, uzağı görmez, önce yakınımızdakileri kıskanırız. İnsan insanı maalesef kıskanır ve bu kıskançlık yine maalesef en çok yakınındaki insana karşı olur. Güzel bir otomobilden milyonlarca üretilmiştir ama bu otomobili komşumuzda görünce kıskanırız.

***Kin, kinle bitmez.
Sevgiyle biter.***

Eskiden bu kadar kıskançlık yoktu. Kapitalizm geliştikçe kıskançlık duyguları da arttı. Çünkü kapitalizm, yaşamak için bizi reklamlarla düzenli olarak kandırmak zorundadır. Reklamlarda; aldığı otomobille, evle, hatta içtiği kahveyle gurur duyan “hava atan” tipleri o kadar çok görürüz ki, sonunda doğru

davranışın bu olduğunu düşünürüz. Sistem bizi sürekli eksik hissettirir ve bir şeyler satın alarak kendimizi tamamlayacağımıza inandırır.

Köyden kente göçün yoğun olduğu ülkelerde, şehirler soğan halkaları gibi içten dışa doğru büyür. Yeni gelenler, eski gelenleri kıskanır. Kente bir nesil önce göçmüş kişinin varlığı, yeni göçen kişinin gözüne batar.

Bu kıskançlık duygusu sürekli tetiklenirse kıskançlık kine dönüşür. Çağımızda siyasete yön veren duygulardan biri de kindir.

Kin, kolay üretilir ve çok kazandırır.

Türkiye ne Alevi - Sünni, ne Kürt - Türk ne de dindar - laik diye ayrılır. Ülkemizin çeşitli kültürü, farklılıklara her zaman saygıyla yaklaşır.

Temel ayırım borç verenler ve borç alanlar arasındaki ayırımdır. Kitlelere borç veren ufacık bir zümre, borçla yaşayan milyonlara hükmeder. Türkiye’de 80 milyon kişi borçlu. İnsanlar gelirlerinin on katı faizli borç alırlar, ödeyemeyince evlerini arsalarını satarlar. Her aile kendi içinde yoksulluk dramları yaşar.

İnsanlar kafayı bu gerçekliğe takmasın diye, onlara sahte ayrımlar üretilir. Sahte ayrımlar içinde kalan insanlar; can yoldaşı olması gereken komşularına, akrabalarına, hemşehrilerine ve vatandaşlarına kin duyar.

Kin kolay üretilir ve çok kazandırır.

Erenler “Tek düşmanımız düşmanlık” derler. İçimizden kin tohumlarını atalım, kendi hislerimizle mücadele edelim.

Kin, kinle bitmez. Sevgiyle biter.

Kinle beslenen kişileri etkisiz hale getirmenin tek yolu, sabırla ve inatla sevginin yanında olmaktır.

Kamplaşma!

Kamplaşma, kamp liderlerine yarar. Bu nedenle kamplaşma!

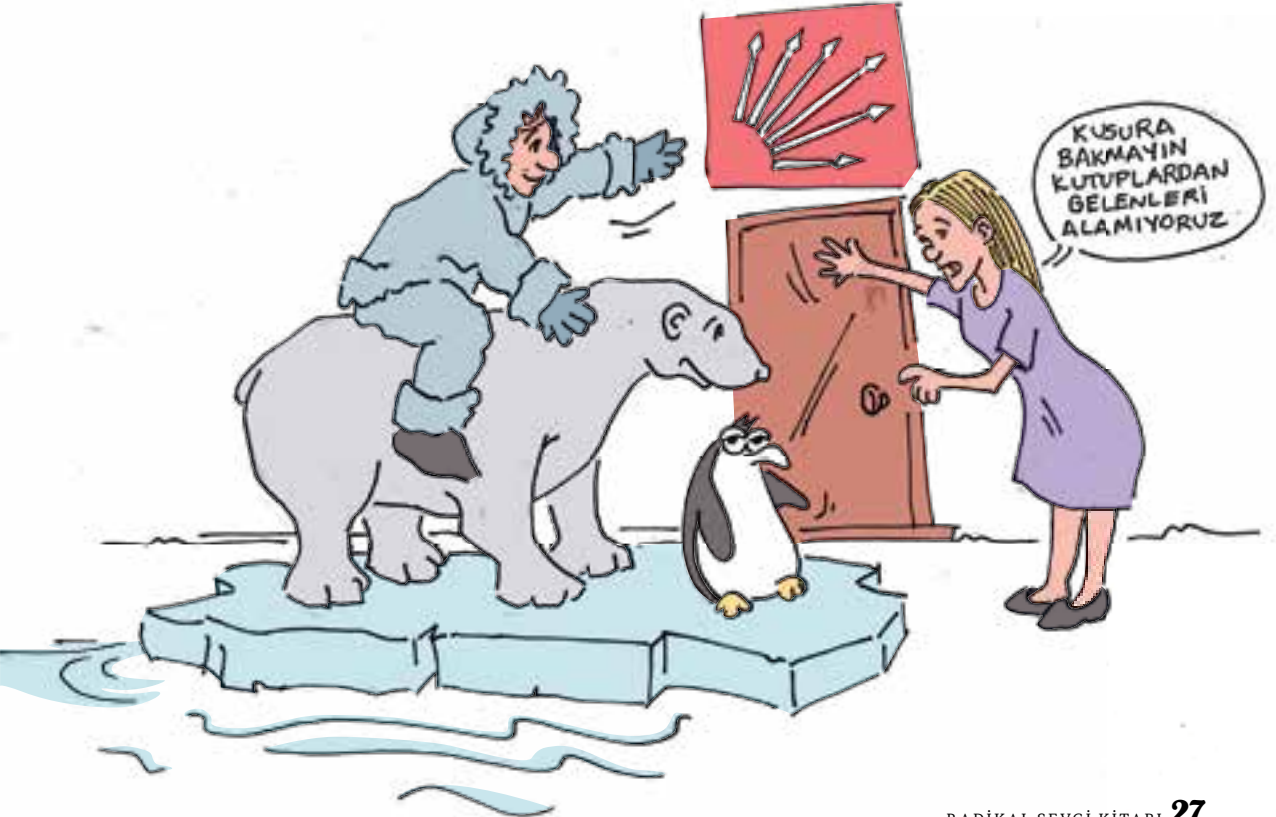
Karşıttan güç alan bir düşüncenin karşıta ihtiyacı vardır. Bu nedenle karşıt karşıtı sürekli tahrik eder, sürekli arenaya çekmeye çalışır.

Bizim iki kampımız var: Ülkemiz ve dünyamız.

Ülkemizin ortak değerlerine sımsıkı bağlıyız.

Dünyanın ortak değerlerine yani insan sevgisine, doğa sevgisine, beraber yaşama kültürüne, adalete, özgürlüğe, eşitliğe sımsıkı bağlıyız.

Bunlar dışında kampımız yok.

CHP ülkemizin kurucu partisidir ve tüm diğer partiler, CHP'den ayrılmış bölünerek kurulan partilerdir. Biz bu nedenle tüm partilere yakınız.

Partimizle gurur duyuyoruz ama partacilik yapmıyoruz.

***Doğruya doğru,
harbiye harbi:
Biz partici değil,
harbiciyiz.***

Memlekete faydası olan bir işi, sırf başka parti zamanında yapıldı diye kötülemeyiz.

CHP de hata yapabilir, CHP'liler de hata yapabilir.

Hatalar karşısında parti ayrımı yapmaz, adaletli olmaya çalışırız.

Herkese hakkını veririz. Kendi partilimizi melek, başka partilileri şeytan gibi görmeyiz. Bize karşı doldurulmuş bir kişiyle dahi sabırla, şefkatle konuşuruz.

Kamplar diğer kampları aşağılar, hor görür.

Biz CHP'liler böyle bir şey yapmayız. Şiddet içermedikçe tüm siyasi fikirleri saygıyla dinleriz.

Yapay siyasi ayrımları kıskırtmak, bu siyasi ayrımlardan unvan kazananların işine gelir.

Biz unvan peşinde değiliz, ülkemize ve insanlığa derman peşindeyiz.

Bu nedenle kutuplaşmıyoruz, kamplaşmıyoruz; sabırla, sebatla adalet için adımlar atıyoruz.

Nelerden kaçınmalıyız?

1- Kibir:

Kibirli insan kıskanç insandır.

Birilerinin kendini kıskanmasını isteyen kişi, kesin olarak başka birilerini kıskanıyordur.

Solcu insan, devrimci insan kibirli olamaz. Bir CHP'li asla kibirli olmamalıdır.

Ne mutlu, dağdaki çobanla, profesörün eşit oy hakkı var.

Yaşlı kişi yaşlı olduğu için genç olanları ezemez; patron işçiye üstünlük taslayamaz; kimse kimseye parayla, makamla, kaba kuvvetle tepeden bakamaz.

En kibirli insanlar en korkak insanlardır. Böyleleri kimsenin karşısına teke tek çıkamazlar, hep bir şeylerin arkasına sığınarak diklenirler.

Üniversite mezunu ilkokul mezununu aşağılayamaz. Aksine bir okul okumuş olmak o kişiyi, o okulu okuma şansı bulamamış insanlara karşı borçlu kılar. Olgun başak eğri durur.

Herkesin kendine göre bir bilgeliği vardır. Çok büyük üniversiteler bitirmiş olmak hayat hakkında çok fazla düşünmüş olmanın garantisi olamaz, bazen hiç okul okumamış bir kişiden en bilge sözleri duyarız.

Ne mutlu, dağdaki çobanla, bir profesörün eşit oy hakkı var. Biz, bu sistemi kuran Atatürk'ün partisindeyiz. Atatürk olmasaydı dağdaki çoban hep dağda kalacaktı ama cumhuriyet sayesinde o çobanlar başbakan, cumhurbaşkanı, bilim ve sanat insanı olabildiler.

Bir vatandaşımızdan daha iyi şartlarda yaşamışsak, bu bizim kibrimizi değil, özrümüzü artırmalı. Çünkü biz bu şansı bulduk ama o bulamamış.

Kibir, insan ilişkilerinin kanseridir.

Bir öğretmen, bir doktor olabiliriz ama CHP için yapılan bir siyasi kampanyada çalışıyorsak bu çalışma sırasında herkesle eşit birer vatandaşız. Eşit bir vatandaş olarak gittiğimiz bir mekanda bir öğretmen veya bir doktor gibi konuşamayız, bu kibir gibi algılanır... Çünkü karşımızdakiler de bizim gibi eşit bir vatandaş, öğrencimiz veya hastamız değil.

Bilinçli veya bilinçsizce yaptığımız tüm davranışlarımızı “acaba kibirli davrandım mı?” diye sorgularsak, insanlarla çok daha sağlıklı iletişim kurarız.

Kibrin karşıtı saygıdır. Herkese eşit oranda saygı duymak görevimizdir.

2- Alaycılık:

Mizah kibir kalelerini yerle bir eden müthiş bir güç. Hiciv geleneklerimizde var, hepimiz Nasreddin Hoca'nın torunlarıyız.

Ancak siyasi kimliklerin kin üzerinden kurgulandığı toplumlarda mizah çok kolay biçimde "alaycılık" gibi algılanabilir. Alay bazen iktidarları güçlendirir. Kurnaz yöneticiler kendileri ve takipçileri arasında güçlü bir "biz" hissi oluşturur. Bu nedenle kimileri yöneticiyle alay edeyim derken,

halkla alay eder gibi görünürler ve kötü niyetlilerin ekmeğine yağ sürmüş olurlar.

Partilere oy veren insanların bazıları cahil olabilir, bazıları ruh hastası olabilir. Bunun bir partiye özgü olmadığını hiç aklımızdan çıkarmamamız gerekir. Çünkü her siyasi partide

böyle insanlar vardır. Böyle bir insanın videosunu çekip bunu paylaşırsak kin çemberine katkıda bulunmuş oluruz. Alaycı videolarımız paylaşıldıkça, o kişi sembolize ettiği varsayılan grubun simgesi haline gelir.

***Milan Kundera
“Vurduğun yer insanın
kimliği haline gelir”
der. İnsanların bazı
özelliklerine vurgu
yapılır veya alay edilirse,
o özellik kimlik haline
dönüşür. Bu da toplumsal
kutuplaşmayı artırır.***

Milan Kundera “Vurduğun yer insanın kimliği haline gelir” der. İnsanların bazı özelliklerine vurgu yapılır veya alay edilirse, o özellik kimlik haline dönüşür.

Bu da toplumsal kutuplaşmayı artırır.

Demokrasinin sağlıklı işlemediği ve birey bilincinin yok edildiği toplumlarda alaycılıktan kaçınmak gerekir.

3- Yüksek siyaset:

Yerel seçim yapıyoruz, genel seçim değil.

Vatandaşın derdine derman olmaya çabalıyoruz, genel siyasi konularda propaganda yapmaya değil.

İyi bir kentleşme, ticaretten kent içi ulaşım; gençlerin eğitiminden kadınların güvenliğine kadar pek çok konuda huzur ve bereketin artması demek.

Vatandaşın derdi yolundaki asfalt, sokağın temizliği, belediyenin sosyal destek programları.

Herkes yaşadığı kentin güzelleşmesini istiyor, herkes sağlıklı büyüyen bir kent istiyor.

İyi bir kentleşme, ticaretten kent içi ulaşım; gençlerin eğitiminden kadınların güvenliğine kadar pek çok konuda huzur ve bereketin artması demek.

CHP seçmeninin aklını yüksek siyasete çekmek bilinçli bir algı yönetim projesi. Tüm mantık dışı suçlamaların, sinir bozucu yapay gündemlerin sebebi CHP seçmeninin kafasını karıştırmak.

Çünkü CHP seçmeni yerel seçimde olduğumuzu unutup genel siyaset konularını tartışmaya ve çevresini bu tartışmaya katmaya başlarsa, AKP siyasetsiz seçmeni kendini çekiyor.

İşimiz dertlere derman olmak, güzel vatandaşlarımızın gündelik hayatına ilişkin çözümler sunmak.

Başa kakmak, “oh olsun” demek bize yakışmaz.

4-Telaş:

Telaşla koşan, kuyuya düşer.

Seçim zamanı yaklaştıkça, bazıları “İstediğimiz noktada değiliz, daha sert bir şeyler yapmalıyız” diye düşünür ve bazıları da bu sırada onarılmaz skandallara yol açar.

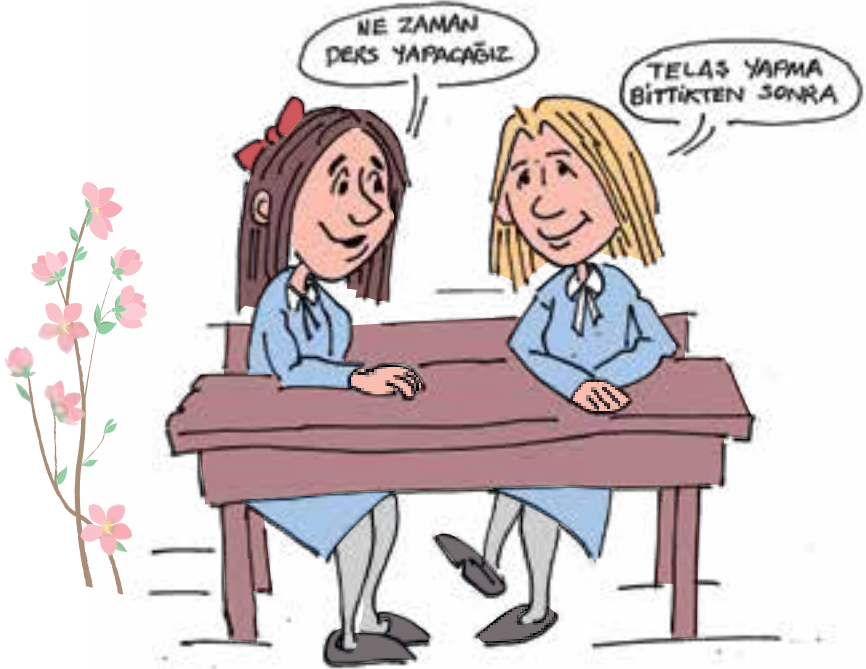
Seçim döneminde birkaç densiz insanın kırdığı pot, bütün bir partinin elini kolunu felç eder.

Telaş zararlı ve bulaşıcı bir duygu. Telaşın bir adım ilerisi panik.

Telaş yok, panik hiç yok.

Ülkenin her yerinde CHP'liler damla damla su taşıyor, gönül kazanıyor.

Telaşa kapılıp bir çuval inciri berbat etmeye, milyonların emeğini yok etmeye kimsenin hakkı yok.

Nasıl seçim kampanyası yapılır?

En büyük seçim kampanyası yüz yüze konuşmak.

CHP'nin seçmenin önemli bir kısmı hitabet yeteneği düzgün, iyi konuşan insanlardan oluşur.

Halkla yüz yüze konuşurken şunlara dikkat etmeliyiz:

1 - Dolduruşa gelmeyin, tartışmaya girmeyin

Herkes herkesle aynı fikirde olacak diye bir şart yok. Bazen iyi niyetle, bazen kötü niyetle, bazen sırf karşı partinin fanatik seçmeni olduğu için bazı kişiler bizi sabote etmeye çalışabilir.

***Herkes herkesle
aynı fikirde olacak
diye bir şart yok.***

Onlara laf yetiştireyim derken, ortam içindeki diğer insanlara itici gelebiliriz. Zaten bu tartışmaların çıkarılma sebebi de tam olarak budur.

Fanatik veya sinsi birini ikna edemeyiz ama o kişiyi ikna etmeye çalışırken bizi saygıyla dinleyen seçmenleri kaybedebiliriz.

Hedefimiz hiçbir zaman bu kötü niyetli kişiler olmamalı. Tam aksine güzel sözlerle, zekice tavırlarla bu kişileri muhatap olmaktan çıkartıp, ortadaki çoğunluğa anlamlı bir mesaj vermiş oluruz.

2- Kavramsal konuşmayın, somut konuşun

Çok kitap okuyan insanların kavramsal düşünme yeteneği gelişir. Sınav çekmek vücudu geliştirdiği gibi, hikaye veya roman okumak da kavramsal düşünme yeteneğini geliştirir.

Oysa insanların çoğu hiç kitap okumaz. Bilgiyi hazır kurgulanmış simülasyonlardan (tv dizileri, filmler vs) alırlar.

Basit örnekle: “Ağaçlar yok olmasın” denilince kavramsal düşünen bir kişi dünyadaki tüm ağaçları düşünürken, bu tip düşünmeye alışık olmayan bir kişi genellikle evinin önündeki ağaçları düşünür.

Siyasi iletişim kavramlar üzerinden değil, somut durumlar üzerinden yapılır.

“Köylüyü zengin edeceğiz” kavramsal bir ifadedir; “Hasan Amca, senin mahsulünü tarlada bırakmayacağım” ise somut bir anlatımdır.

Mümkün olduğunca soyut konuşmalardan kaçınıp, hitap ettiğimiz kişinin veya topluluğun somut sorunları üzerinden somut ifadelerle konuşmalıyız.

3 - Kendinizi iyi tanıtın

Kavramsal düşünmenin kampanya sürecindeki olumsuz etkilerinden bahsettik. Bu tip düşünmenin bir zararı da, kişinin bizzat kendisini “kavramsal” kalıplar içinde tanıtmasıdır.

Samimiyet siyasal iletişimde en büyük başarıdır.

Kavramsal görev tanımımız “CHP seçim kampanyası çalışanı” olabilir ama biz bir kavram değiliz. Gerçekte bizler evli veya bekar, çocuklu veya çocuksuz, şu mesleği yapan,

bu mahallede yaşayan, herkes gibi, etli kanlı birer insanız.

Bu nedenle kendimizi siyasal veya kurumsal kodlarla değil, yeri geldikçe daha somut ifadelerle tanıtmalıyız.

Örneğin:

“Merhaba ben CHP İl Yönetiminden geliyorum. Adım Hatice Güneş” demek yerine

“Merhaba kardeşim, benim adım Hatice Güneş. Baklacı Mahallesi’nde oturuyorum, eczacıyım; hani şu çınar ağacı var ya meydanda, hah, oradaki eczane... Cumhuriyet Halk Partisi’nde görevliyim. Buraya sizle sohbet etmeye geldim” demek daha iyidir.

Bu konuşma tarzı serbest bilinç akışıdır. Aslında normalde hep böyle konuşuruz. Ancak siyasal iletişim yapılırken insanlar kendilerini sıkırlar ve çoğunlukla gerçekte olmadıkları gibi konuşurlar. Bilinci serbest bırakmamak cümle kuruluşlarına yansır. Bu büyük bir hatadır ve bizi “soğuk”, “uzak”, “itici” gösterir.

Oysa karşımızda hepimiz gibi insanlar olduğunun farkına varırsak, “yabancıya” konuşur gibi değil, arkadaşımıza konuşur gibi konuşuruz. Bu da her sözümüze yansır, karşı taraf bizle çok daha çabuk yakınlık kurar.

Hatta konuşma uzadıkça çocuklarımızdan, ailemizden, çocukluğumuzdan, geçmişte ve bugün yaşadığımız sıkıntılarımızdan, mahrem bir bilgi değilse bir hastalığımızdan dahi bahsedebiliriz. Kendimizle ilgili detaylı bilgiler verdikçe, karşımızdaki kişi bizi kavramsal bir kişi olarak görmeyip, bize daha samimi yaklaşıyor. Ve samimiyet siyasal iletişim için en büyük başarıdır.

4 - Az konuşun, çok dinleyin

İnsanları dinlemeliyiz.

Biz onları dinledikçe insanlar açılırlar, gitgide daha derin ve kişisel konular konuşmaya başlarlar. Örneğin insanların geneli yoksulluktan bahsetmeye utanırlar, çünkü onlara böyle öğretilmiştir. Oysa toplumun büyük bölümü yoksulluk ve yoksulluğun getirdiği bin türlü dertle boğuşur. İnsanları dinlemek, acıları paylaşmak bile boş siyasi atıp tutmalardan çok daha yararlıdır.

5 - Hakaret etmeyin

İnsanların farklı siyasi görüşleri olabilir ve biz bu görüşlere hiç katılmıyor olabiliriz.

Konuşmaya karşıdaki insanın oy verdiği partiye veya partinin liderine küfür veya hakaretle başlarsak, ondan sonra söyleyeceğimiz hiçbir sözün etkisi kalmaz.

Siyasi liderlere kötü söz söylememelimi, onları tamamen konuşmanın dışına çıkaralım. Birileri parti başkanlarını ısrarla konuşmanın merkezine çekmeye çalışabilir. Böyle kişileri:

“Kusura bakma kardeşim, buraya siyaset tartışmaya gelmedik; yerel yönetimlerle ilgili sohbet etmek için geldik. Halkımızın oy vererek onurlandırdığı tüm siyasi liderlerle saygımız var. Sizle ayrı siyasi görüşlerimiz olabilir ama bu birbirimize saygı duymamızı engellememeli. Biz ayrımlar değil, ortaklıklar üzerinden konuşuyoruz.

Örneğin; benim dört çocuğum var, siz de az önce torun sahibi olduğunuz söylediniz; onlar için karşıdaki boş arazide nasıl bir park yaparız veya Gülbahar Mahallesi'nde açmayı planladığımız kreşe sizin torunlar nasıl girer? bunları konuşalım.” gibi somut ve kararlı söylemlerle yönlendirmemiz gerekir.

6- Laf sokmayın

Siyasal iletişim sırasında çok sık görülen bir hareket de “laf sokma” davranışıdır. Yani görünüşte karşıdakinin siyasi görüşüne veya oy verdiği partiye bir şey söylenmese de laf sokmalar, imalarla karşıdaki kişiler ya aptal yerine konulur ya da tahrik edilir. Bir CHP’linin bu tarz konuşmaya hakkı yok. Karşı partiye oy veren bir vatandaş böyle konuşuyorsa da, onu muhatap almaya gerek yok.

7- Kürsüde gibi konuşmayın, parmak sallamayın

Bir diğer hata, parmak sallama, tepeden konuşma, ders verir gibi sözler söylemektir. Gerçekte bir öğretmen de olsak, siyasi çalışma yaparken sadece eşit bir vatandaşız ve bu bilinçle konuşmalıyız.

Kimsenin sağında solunda veya üstünde değiliz. Herkesle eşitiz ve herkesle el ele, göz göze iletişim yapmalıyız.

8 - "Her şeyi" bilmeyin

Bir konu açıldığında hemen ortaya atılan ve o konuyla ilgili tüm bilgilerini saçan kişiler genellikle itici bulunur ve yine genellikle yaptıkları hatalarla hedef tahtası haline

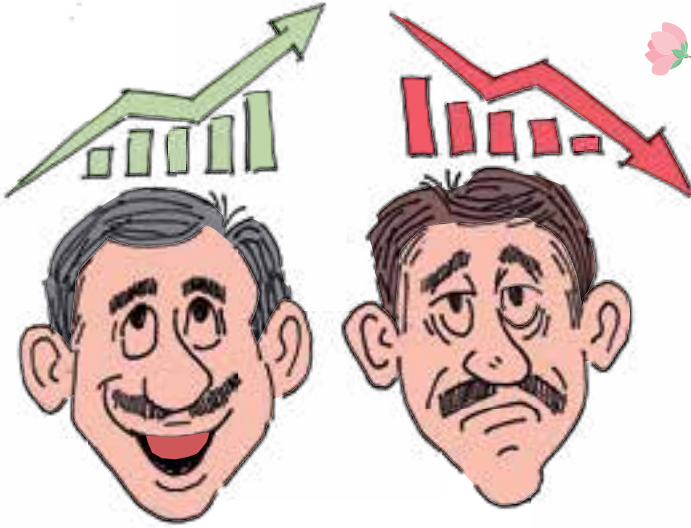
Bir vatandaş herhangi bir konuda bizim kadar düzenli bilgi sahibi olmayabilir ama meselenin özünü bizden daha iyi anlatabilir.

gelirler. Bilgimiz olan bir konuda bile konuşmadan önce diğer insanlara fırsat tanınmalı ve onları dinlemeliyiz. Bir vatandaş herhangi bir konuda bizim kadar düzenli bilgi sahibi olmayabilir ama meselenin özünü bizden daha iyi anlatabilir. Bazen de insanlar konuya girme zorluğu çekebilir ama zaman verilirse kendilerini çok iyi anlatabilirler.

Bazen bildiğimiz bir konuda dahi sırf karşıdaki insanı kırmamak için bilmezden gelebiliriz. Kalp kırıldı mı tamiri zordur. Karşılıklı sevgi varsa, bilgi alışverişi çok daha sağlıklı olur.

9- *Yüzünüz gülsün*

Yüzü gülen insanı herkes sever ama yapmacık gülüşleri de herkes hemen anlar.

Seçim zamanı bayram zamanıdır. Seçim kampanyası halka birbirini dinleme, öğrenme, dertleşme fırsatı verir.

***Biz gülersek
herkes güler.***

Bizim halkımız güzeldir, Türkiyemiz güzeldir. Her mahallede, her sokakta, hatta her evde bir ermiş, bir bilge bulursunuz. Birbirimizi dinledikçe ne kadar kalabalık olduğumuzu görürüz ve yüzümüz güler.

Kötülükler, kaba insanlar, sizi bilinçli biçimde sinir etmeye çalışanlar olur, sadece Türkiyede değil, her yerde olur... Bunları düşünüp yüzümüzü asacağımıza, bizi evine buyur eden, çay kahve ikram eden, elimizi tutan milyonlarca insanın sevgisini düşünüp gülümseyelim.

Biz gülersek herkes güler. Mutluluk en çabuk yansıyan ruh halidir.

10 - Halk Partisi'nde olduğunuzu unutmayın

Atatürk; Cumhuriyetçi Parti kurmamış,
Cumhuriyet Halk Partisi kurmuş.

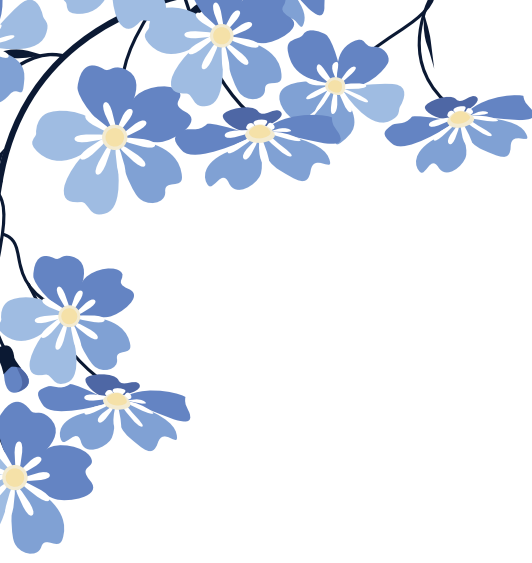
Atatürk bugün gelse tamirhane çıraqlarının, AVM çalışanlarının,
maden işçilerinin yanında dururdu, onları dinlerdi.

Eğer halkın yanında değilsek, yanlış bir yerdeyizdir.

Biz halkız ve her zaman halkımızın yanında olmalıyız.

Halk Partisi'nde siyaset yapıyorsak, kıyafet seçiminden
davranışlarımıza kadar her anımızda bu bilinçle yaşamalıyız.

CHP'nin en büyük gücü seçmeni

Örgütün görevi, seçmeni motive etmektir.

CHP seçmenleri harika insanlardır. Bunların çoğu politikaya bulaşmaz, parti binasına adım atmaz ama çevrelerindeki kişileri etkilemeyi çok iyi bilirler.

Seçmenin moralini yüksek tutmak, CHP parti örgütlerinin temel işi... Örgüt moralli oldukça, seçmen de moralli olur. Parti binasına gelseler ne âlâ ama gelmeseler de dert değil. Yeter ki hepsi moralli, inançlı olsun.

Yandık bittik, bu seçim son şansımız diyenler hep çıkar; sürekli herkesi eleştiren, bilhassa gençleri tersleyenler de maalesef olur, küsmemeli ve pes etmemeliyiz... İyilik iyiliği doğurur, olumlu düşünme kitlenin katılımını artırır.

Ekonomik krize karşı nasıl tavır almalıyız?

İnsanlar büyük yoksulluk çekiyor ve ülkemiz ciddi bir kriz yaşıyor.

Ama kriz asla siyasi bir fırsat olarak görülmemeli.

Biz Türkiye'nin kurucu

partisiyiz ve dış güçler ülkemize bir kumpas kuruyorsa, iç siyaseti bırakıp tüm partilerle el ele vererek gövde gösterisi yaparız.

Öte yandan ekonomik krizin sebebi yanlış ekonomik politikalar olabilir ama bunları uzun uzun saymak, kampanyaya yarar getirmez.

Bir doktor olduğunuzu düşünün, hasta derdine derman için size gelmiş. Siz tedavi yöntemi söyleyeceğinize habire hastayı azarlıyorsunuz. Böyle doktorluk olmaz. Doktorun görevi reçete yazmak, çözüm üretmektir.

Ekonomik kriz dönemlerinde, dayanışma kültürünü öne çıkarmak ve yoksul kardeşlerimizin yanında olmak daha da önem kazanır.

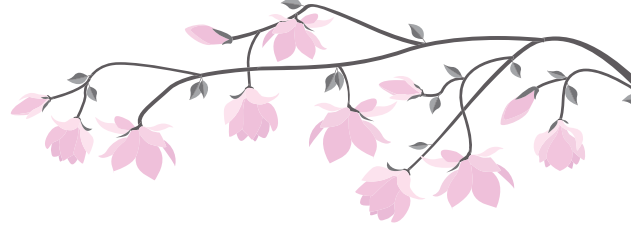
Krizin gündelik hayatta çözümü Derman Belediyeciliği'dir.

CHP'li belediyeler vatandaşın her türlü derdini dinler, o dertlere derman bulmak için gece gündüz çalışır.

Biz ekonomik krize siyasi fırsat olarak bakmayız, aksine vatandaşımızın derman kapısı olmayı amaçlarız.

Biz ekonomik krize siyasi fırsat olarak bakmayız. Ekonomik kriz döneminde vatandaşımızın derman kapısı olmayı amaçlarız.

Dikkat! Muhalefet esnafı

Bize öfke pazarlayan, bizi kutuplaştıran, halkın bir kısmını ısrarla aşağılayan kişilere dikkat etmeliyiz. Bunlar muhalefet esnaflarıdır. Muhalefet esnaflığında iyi para vardır, hiçbir esnaf onlar kadar çok para kazanmaz.

CHP seçmeninin en büyük baş ağrısı: Muhalefet Esnafları

Domates satan esnaf iyidir, taksici esnaf iyidir, berber esnaf iyidir.

Ama muhalefet esnafı çok kötüdür.

Muhalefet esnaflarına karşı tedbirli olmalıyız. Onların dolduruşuna asla gelmemeliyiz.

Halkla alay eden, halkı aşağılayan internet paylaşımlarını engellemeliyiz. Bu tip paylaşımların çoğu bilinçli olarak bir merkezden üretilir ama dikkat etmezsek bunları paylaşıp biz de öfke sarmalına katkıda bulunmuş oluruz.

Sosyal medya bazen çok tehlikeli olabilir

Sosyal medya çağımızın gerçeği. Sosyal medyaya sırt çevirmek çağ dışı kalmaktır.

Bıçak ekmek keser, meyve keser ve faydalıdır. Ama aynı bıçak insan da öldürebilir. Bu nedenle bıçak için yararlı veya zararlı diyemeyiz, önemli olan nasıl kullanıldığıdır.

Sosyal medyanın yararı vardır ama dikkatli olmazsak, tehlikeleri de büyüktür.

Örneğin Twitter öfkemizi artırır ve bizi kutuplaştırır.

Facebook bizi bir yankı odasına hapseder ve karşı fikirlere karşı tahammülsüzlüğümüzü artırır.

Instagram bunların içinde en iyisidir ama etkisi sınırlıdır.

Sosyal medyanın bağışıklık sistemi kötü niyetli kullanımlara karşı güçsüzdür; olumluyu değil olumsuzluğu yaymaya meyillidir.

Ayrıca çok fazla zaman alır ve sırf bu özelliğiyle bile toplumdan kopulmasını sağlar.

***Sosyal medya,
seçimler yaklaştıkça
tam bir saatli bomba
haline gelir.***

***En sert, en alaycı,
en kutuplaştırıcı
paylaşımlar en
büyük dolaşımı
olarak seçmenlerin
arasını açar.***

kutuplaştırıcı paylaşımlar çok fazla paylaşılır. Oysa sokakta olursa kimse kimsenin yüzüne böyle pervasızca konuşamaz, herkes sözlerini daha dikkatli seçer.

Bu nedenle sosyal medya, seçimler yaklaştıkça tam bir saatli bomba haline gelir. En sert, en alaycı, en kutuplaştırıcı paylaşımlar en büyük dolaşımı olarak seçmenlerin arasını açar.

ABD, Rusya ve pek çok ülkede kötü niyetli yöneticilerin sosyal medyayı şüpheli kullandıkları iddia edilir. Böyleleri aslında sosyal medya değil "big data" (büyük veri) yatırımı yaparlar. Bu bir projedir ve esas amacı herkesin cep telefonuna sızıp, tek tek bireyleri kutuplaştırmaktır.

Bu kutuplaşma sadece rakip partiye değil, muhalefet esnaflarına da yarar. Toplumunu kutuplaştıran, sevgi dilini yok eden, öfkeli mesajlar atanlar böyle dönemlerde çok takip edilir, çok fazla beğeni alır ve çok ünlü olurlar.

Sosyal medyayı haber paylaşımı ve bilgi akışı için mutlaka kullanmalıyız. Ama asla yankı odaları inşa etmek ve öfke çemberini artırmak için kullanmayınız.

CHP seçmeninin neredeyse tamamı sosyal medya kullandığı halde, AKP seçmeninde bu oran çok düşüktür.

Kötü niyetli odaklar CHP seçmeninin moralini bozmak için sosyal medyayı kullanabilir ama aynı şeyi CHP istese bile yapamaz. Çünkü sosyal medya, hiçbir parti seçmeninde CHP'deki kadar yoğun kullanılmaz.

Politik mesajları verirken sosyal medyada coşulur; alaycı ve

*Benlik davasını bırak
muhabbetten olma ırak
sevgi ile dolsun y¼rek
hořg¼r¼l¼ olmaya bak...*

Yunus Emre

*Sevgide g¼neř gibi ol,
dostluk ve kardeřlikte
akarsu gibi...*

Mevlânâ

*Yolumuz ilim,
irfan ve insanlık sevgisi
¼zerine kurulmuřtur.*

Hacı Bektâř-ı Veli

SEVGİLERDE

*Sevgileri yarınlara bıraktınız
Çekingen, tutuk, saygılı.
Bütün yakınlarınız
Sizi yanlış tanıdı.*

*Bitmeyen işler yüzünden
(Siz böyle olsun istemezsiniz)
Bir bakış bile yeterken anlatmaya her şeyi
Kalbinizi dolduran duygular
Kalbinizde kaldı.*

*Siz geniş zamanlar umuyordunuz
Çirkindi dar vakitlerde bir sevgiyi söylemek.
Yılların telâşlarda bu kadar çabuk
Gececeği aklınıza gelmezdi.*

*Gizli bahçenizde
Açan çiçekler vardı,
Gecelerde ve yalnız.
Vermeye az buldunuz
Yahut vaktiniz olmadı.*

Behçet Necatigil

*Bu kitap yerel seçim kampanyası parti içi eğitim materyalidir.
CHP parti örgütü ve parti gönüllülerinin yerel yönetim
kampanyasındaki söylem ve tavırlarına katkıda bulunmak
için hazırlanmıştır.*

**Yaptığın
muhalefet
muhalif
olduğın şeyi
güçlendiriyor mu,
zayıflatıyor mu?**

JOHN FOWLES

Bu sözü hiç unutmayın.